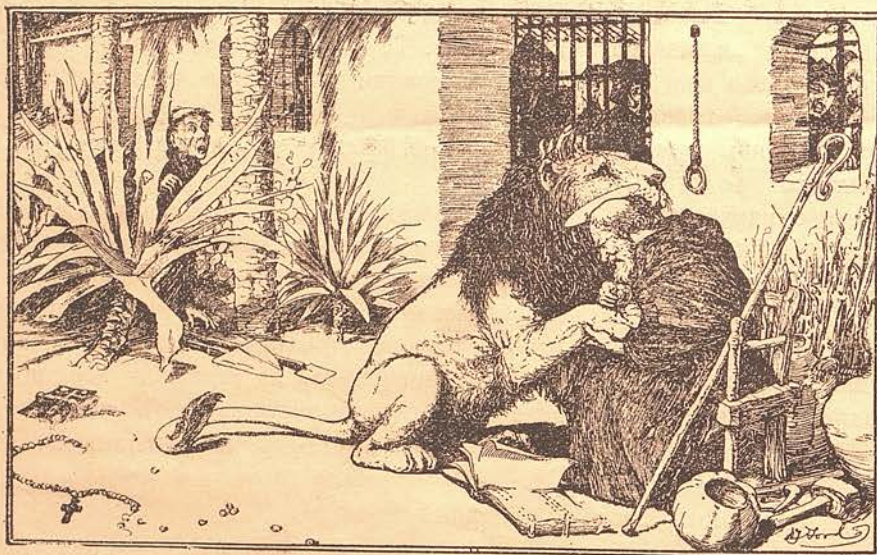

ИЗ ЦАРСТВОТО НА ЖИВОТНИТЕ

ХІІ. Лъвът и светеца

Ако ви се случи някога да посетите някоя голяма картинна галерия в чужбина, то вие непременно ще срещнете картина от тоя или оня стар майстор¹, представяща старец с дълга брада, по-някога четещ или пишещ нящо в работната си стая, а по някой път — седнал на колене в някое голо пустинно място; но където и да би бил той и каквото и да би правел — при него всякога ще има лъв.

Тоя старец с брада не е никой друг освен Свети Иероним, който е живял преди хиляда и петстотин години, и аз искамъ сега да ви разкажа, защо го изобразяват в картините почти винаги с лъв.

През известно време от своя живот Свети

¹ Художниците от средните векове, които сж рисували предимно религиозни сцени, носят името „стари майстори“, за отличие от новите художници, които рисуват повенето картини от природата, живота или историята.

Иероним живял в манастир, основан от самия него в Витлеем. Веднъж той седел с неколцина калугери в оградата на манастиря, наслаждавайки се от прохладната вечер, когато внезапно се появил един лъв, идящ по посока към тях. Калугерите се изплашили страшно и се разбягали в един миг, за да се скрият. Между туй, Свети Иероним забелязал, че лъвът, идейки, покуцвал по малко, сякш

изпитвал болка. И тъй като старецът се мъчел винаги да помага на всички, които сж в беда, не избягал, а останал, за да види, не би ли могъл да стори нящо за бедното животно.

Лъвът се приближил, и когато вече дошъл сжвсем близко до стареца, подигнал една от лапите си и жалостно погледнал към човека.

Свети Иероним без страх взел лапата, приближил я до себе си и, като я разгледал, намерил голям трън, който веднага извадил,

а след туй превързал наранения крак. Раната била доста сериозна и Свети Иероним държал лъва при себе си и го нагледвал, докато той оздравел сжвършено.

Лъвът бил тъй благодарен и тъй много се привързал към добрия лекар, че не искал да го напустне и останал да живее в манастиря.

Между туй, по установените в манастиря наредби, никому — от най висшите до най-малките, — било човек или животно, — не се позволявало да води празноседящ живот. Не